

6. maaliskuuta, 2017

Hei!

Elämä kylässä näyttää muuttuvan meluisammaksi vuosi vuodelta; sitä kaiketi kutsutaan kehitykseksi. Kun menin sinne asumaan 28 vuotta sitten, siellä kuului lähinnä vain lintujen laulua, kukkojen kieuntaa, vauvojen itkua, lasten leikkejä, ihmisten puhetta yötä myöten, sahausta ja vasarointia uuden ruohokattoisen majan noustessa vanhan tilalle, trooppisten sadekuurojen rummutusta kylän kolmen aaltopeltikattoisen talon katoilla sekä hyönteisten hyrinää ja joen ainaista kohinaa taustalla. Harvalla oli transistoriradiota ja vielä harvemmalla paristoja sellaisen soittamiseen pitempään, mutta jos oli, niin sitten siitä saivat nauttia kaikki naapuritkin. Kitarat olivat akustisia, kunnes jossain vaiheessa autoin kirkon nuorisoa musiikkirahastorahoilla hankkimaan pari sähkökitaraa, kosketinsoittimen ja mitä muuta nyt tarvittiin. Yleinen ajatus kun tuntuu olevan, että mitä suurempi ääni, sen parempi musiikki.

Vuosien varrella melutaso on noussut. Tosin väkilukukin on kaksinkertaistunut, joten lapsia on enemmän leikkimään ikkunani alla. Emme ole missään valtakunnanverkossa, ja vasta viime vuosina katoille ilmestyneet pienet aurinkopanelit tuottavat vain rajoitetusti sähköä, joten generaattoreitakin on jonkin verran. Esim. yhdessä Guambotin lähiössä, jonka näen ikkunastani, yksi pikkupuoti käytti sellaista kaupan valaisemiseen pitkälle yöhön, mutta onneksi välimatka vaimensi äänen. Nykyisin taas lähes joka päivä voi kuulla jostain suunnasta trimmerin äänen, kun sitä käytetään viidakkoveitsen sijaan nurmikon parturoimiseen. Läheltä kuultuna se on aika häiritsevää, mutta lähes välttämätön paha.

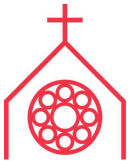
Mihin en ollut varautunut kylään mennessäni, oli vuodenvaihteessa pidetyn raamattuleirin ylistysbändin harjoitukset naapurin talon alla. Pastori kehui sunnuntaina poikien soittoa, mutta hän ei nyt asukaan tässä lähellä. Bändillä on generaattorin lisäksi ainakin yksi sähkökitara, kosketinsoitin, rumpupatteristo, mikrofoni laulajalle ja äänenvahvistin takaamaan se, että kaikki varmasti kuulevat. Aivan ymmärrettävää, kun soitetaan leirillä ulkona sadoille ihmisille, mutta miten sitten muulloin? Kerran he harjoittelivat työaikani, ja äänen voimakkuus teki minulle mahdottomaksi keskustella käännöksestä työtoverini kanssa tai edes ajatella sitä, sillä tuskin kuulin omia ajatuksiani. Illalla sentään minun ei juuri tarvinnut ajatella, mutta olisin tarvinnut kunnan kuulosuojaimet nukkumiseen. Onneksi he ottivat mielipiteeni huomioon, eivät enää soittaneet myö-

hään yöhön ja lopulta lopettivat kokonaan, ainakin toistaiseksi. Nähtäväksi jää, mitä tulevaisuudessa tapahtuu; vireillä on jonkinlainen vesivoimalaitos-suunnitelma, joka toteutuessaan muuttanee kylän äänimaisemaa lisää.

Kaikki tuo ylimääräinen meteli on aika stressaavaa, kun yritän keskittyä käännöstyöhön. Onneksi koulu alkoi, eikä poikalauma enää leikkinyt koko päivää marmorikuulilla ikkunani alla. Tämä kyläjakso oli hyvin kiireinen. Kambe-rouva ja Gonteherra, paikalliset kääntäjät, tulivat omina päivinään säännöllisesti töihin, ja työ edistyi hyvin, mutta minulla oli täysi työ pysyä heidän edellään valmisteluissani. Käytimme paljon aikaa Paavalin kirjeisiin efesolaisille, kolossalaisille ja Titukselle, mutta myös sellaisiin pyhäpäivien teksteihin ja muihin raamatunkatkelmiin, joita ei ollut ennen työstetty. Niinpä meillä on nyt nekinkielisestä Uudesta testamentista konsulttitarkastettuna 53%, työstettynä vähintään kerran 42% ja luonnosteltuna vain enää 5%. Vanhasta testamentista on 7% konsulttitarkastettu, 12% työstetty vähintään kertaalleen ja 9+% luonnosteltu. Lopuille yli 70%:lle ei ole tehty vielä mitään, ja tuskin kovin paljon ehditään tekemäänkään minun aikani.



Kyläjakson lopussa nekin kielen kielikomitea kokoontui tarkistamaan Johanneksen kirjeet (kuvasa vasemmalta ylhäältä pastori Kaik, Imilan, Kajak, Galiang, Kambe, Kongko, Kwambe ja Eddie). Koska kirjeet ovat lyhyitä, selvisimme siitä kahdessa päivässä. Alunperin oli tarkoitus tarkistaa myös pastori Kaikin harjoitustyönä kääntämä Esterin kirja, mutta kun kävin sitä läpi joululomalla, totesin, ettei se ole vielä valmis komitealle näytettäväksi, saati sitten käännöskonsultille. Sen vuoksi emme sitten menekään tänä vuonna kääntäjien koulutuskurssin toiseen osioon toukokuussa, vaan editoin Esteriä pastori Kaikin kanssa. Mutta sitä ennen käännös-



konsultti tarkastaa Apostolien teot ja Johanneksen kirjeet. Kun se on tehty, meillä on yli 2/3 nekinkielisestä Ut:sta konsulttitarkastettuna!

Seitsemän kiireisen kyläviikon jälkeen on hyvä taas olla Ukarumpassa, koska olen henkisesti aika väsynyt ja kärsivällisyyteni on aivan lopussa. Tässä kuussa täällä on kolme kokoussarjaa osallistuttavaksi, mutta niiden jälkeen lähdän kovin tarpeelliselle kahden viikon lomalle. Vasta sen jälkeen alan varsinaisesti työstää erinäisiä raamatunusia (mm. nuo puuttuvat 5% Ut:sta) editoitavaksi ja Luukkaan evankeliumia tarkistettavaksi ja korjattavaksi.

On hienoa nähdä, miten saamme kokonaisia kirjoja askeleen lähemmäksi valmistumista, mutta silti työtä on vielä paljon. Ymmärrettävän käännöksen tekeminen ei aina ole niin suoraviivaista. Esim. kirjeessään efesolaisille (4:14) Paavali kirjoitti, "...emme enää ole alaikäisiä, jotka ajahtivat kaikenlaisten opin tuulten heiteltävinä..." (KR92). Hän käytti verbiä, joka tarkoittaa "olla aaltojen liikkeen heiteltävänä edes takaisin", ja ajatteli kai omia merimatkojaan, mutta nekin kielen puhujat asuvat vuoristossa, eikä kielessä ole sanaa merelle, saati sitten aalloille tai niiden heiteltävänä olemiselle. Niinpä meidän täytyi muuttaa kielikuvaa hieman ja sanoa, "...sen suhteen mitä me uskomme, emme enää heittelehdi sinne tänne kuin tuulen puhaltama puu, joka menee edestakaisin." Tuulisessa vuoristossa tuo ilmaisuus menee paremmin perille kuin pitkä kuvaus aaltojen keikkumasta laivasta, josta heillä ei ole omakohtaista kokemusta.

Kiitos muistamisesta joulun aikaan; osa postista ehti perille pyhiksi, osa oli odottamassa, kun palasin kylästä Ukarumpaan.

Aurinkoista kevättä toivottaen



Katri Linnasalo

Papua-Uudessa-Guineassa Wycliffe Raamatunkääntäjien työyhteisössä vuodesta 1984, nekin kielen parissa vuodesta 1988.

Katri Linnasalo
PO Box 1-131
Ukarumpa, EHP 444
Papua New Guinea
kännykkä +675-709456208
k.linnasalo@sil.org.pg

Suomen Lähetysseura
PL 154, 00141 Helsinki
www.mission.fi

Wycliffe Raamatunkääntäjät, Yliopistonkatu 58 B, 33100 Tampere
info@wycliffe.fi, www.wycliffe.fi

Kiitosaiheita

- hyvä terveys ja pääasiassa rauhallinen kyläjakso
- työ edistyy hyvin
- käännöskonsultti luvassa tarkastamaan nekin kieliset Apostolien teot ja Johanneksen kirjeet

Rukousaiheita

- voimien palautuminen
- rentouttava loma ilman yllättäviä matkaan liittyviä ongelmia
- aikaa ja energiaa valmistella editoitavaksi puuttuvia Ut:n osia ja Vt:n lukukappaleita
- Apostolien tekojen ja Johanneksen kirjeiden konsulttitarkastus 10.5. alkaen
- Esterin kirjan ja Luukkaan evankeliumin työstäminen pastori Kaikin kanssa konsulttitarkastuksen jälkeen
- pastori Kaikin tytär ei ole vielä saanut opiskelupaikkaa, mikä koettelee hänen uskoaan
- Kambe-rouvan tytär Stella on vihdoinkin saanut koulupaikan, mutta koulumaksujen saaminen kokoon tuottaa ongelmia
- molemmat kylä-"äitini" ovat huonossa kunnossa, toinen vanhuutnaan, toinen sairaalassa syistä, joita en saanut selville

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.